

مقایسه تاثیر تیمارهای ورمی کمپوست، کود شیمیایی کامل (NPK)، ورمی واش و فوسین بر تولید بذر در گیاه دارویی ریحان اصلاح شده

مهناز باغانی^۱، مجید عزیزی^۲، حسین آروبی^۳، امیر لکزیان^۳
۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد
۲- استاد یار بخش باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد
۳- استاد یار بخش خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده: توسعه روز افزون مصرف گیاهان دارویی چه در مصارف پزشکی و چه در صنایع آرایشی بهداشتی و غیره نیاز به تولید این گروه از گیاهان را دو چندان نموده است. اخیراً تولید ارگانیک گیاهان دارویی شدیداً مورد توجه کارخانه‌های فرآوری گیاهان دارویی قرار گرفته است. همچنین استفاده از کودهای آلی بدلیل تاثیر بسیار مناسب در اصلاح خصوصیات خاک و کاهش عوارض زیست محیطی و همچنین رشد بهتر گیاه از جمله راه کارهای مناسب باشد. از آنجا که یکی از روشهای مهم و رایج در تولید اکثر گیاهان از طریق تکثیر با بذر می باشد و از طرفی تنها راه تکثیر ریحان از طریق بذر است، در این تحقیق تاثیر سطوح مختلف ورمی کمپوست (۵-۱۰-۱۵-۲۰-۲۵ درصد) ورمی واش و کود شیمیایی کامل (NPK) و فوسین بر عملکرد بذر ریحان اصلاح شده (رقم کشکنی لوللو) مورد بررسی قرار گرفت. این آزمایش در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با ۹ تیمار و ۷ تکرار انجام شد. نتایج بدست آمده نشان داد که در تیمار ۲۵٪ ورمی کمپوست بالاترین میزان بذر (۲,۳۱۲ گرم در بوته) بدست آمد که با تیمار شاهد و سایر تیمارها اختلاف معنی داری در سطح ۵٪ داشت. کمترین میزان بذر در تیمار شاهد مشاهده شد اما بین سایر سطوح ورمی کمپوست و سایر تیمارها با تیمار شاهد اختلاف معنی داری مشاهده نشد.